Els efectes de la crisi Serveis i entitats, al límit

Expositor d'una de les moltes firmes de parafarmàcia que participen en el congrés Infarma ■ JOSEP LOSADA

La farmàcia tradicional es veu obligada a reinventar-se

■ Les oficines ja no poden viure de les receptes ■ El futur implica apostar per altres vendes i serveis sanitaris

M.C.
BARCELONA

Més enllà dels greus problemes econòmics que suposen per a les farmàcies els impagaments de la Generalitat, la viabilitat futura del sector té altres amenaces. Tots els sistemes públics de salut estan reduint la despesa farmacèutica i a l'Estat espanyol, en concret, el preu dels medicaments que es dispensen amb recepta s'abarateix any rere any. "Pel que fa a facturació, estem al nivell del 2005", va afirmar ahir el vicepresident del Col·legi de Farmacèutics de Barcelona, Francesc Pla.

A causa d'aquesta situació, les farmàcies han de decidir si caminen cap a explotar el seu potencial com a microempresa en salut i, per tant, la seva capacitat de venda, o bé com a agents sanitaris en coordinació amb el sistema públic de salut. Aquestes són les dues alternatives que Pla va dibuixar: la primera implica apostar per la farmàcia com a establiment comercial; la segona, per assumir serveis pels quals hauria de cobrar al mateix sistema sanitari que ara no els paga.

Faceta comercial

L'aposta comercial es basa, sens dubte, en els productes de parafarmàcia (cosmètica, productes infantils, dietètica, etc.). Molts farmacèutics admeten que, en la situació actual, si no fos per aquestes vendes, ja haurien tancat.

La cooperativa de distribució Fedefarma –amb més de 2.500 farmàcies com a clients a Catalunya i el País Valencià– ha apostat per oferir formació i suport als farmacèutics per explotar la part més comercial de l'establiment: des de com distribuir els espais i els productes finsa com fidelitzar clients. Moltes empreses també ofereixen serveis per transformar farmàcies tradicionals en espais molt més comercials. ■

Les ONG socials demanen auxili al govern per accedir de forma urgent al crèdit

■ Una de cada quatre entitats poden tancar pels deutes de les administracions i la crisi ■ Els préstecs per pagar nòmines ofeguen empreses d'iniciativa social

Sònia Pau
BARCELONA

Els impagaments de les administracions ofeguen les entitats socials i les empreses d'iniciativa social i posen en risc l'eficàcia i la qualitat dels serveis que atenen persones grans, discapacitades, infants, i altres col·lectius en situació de risc. La Taula del Tercer Sector va fer ahir una crida al govern perquè les ONG socials puguin accedir al crèdit urgentment. "Moltes entitats estan patint situacions insostenibles que les poden portar al tancament", va advertir en una compareixença a la comissió de Benestar i Família del Parlament el director general de la taula, Toni Codina. De fet, va alertar que ja s'estan tancant programes, acomiadant professionals i, fins i tot, hi ha entitats que pleguen.

Fa mesos que el tercer sector avisa que els deutes de les administracions són insostenibles. A finals de desembre, van calcular els impagaments en uns 640 milions, dels quals 435 corresponien a la Generalitat i 155 a ajuntaments i consells comarcals. Ja en aquell moment, el Departament de Benestar Social va reconèixer un deute d'uns 80 milions, però lluny dels 280 que li atribuïen les entitats. Cert és, però, que encara s'arrossega el pagament pendent dels serveis socials concertats del juliol (uns 70 milions).

Els diputats de la comissió van voler sentir ahir en primera persona els testimonis dels màxims responsables de les entitats, de la Confederació Empresarial de l'Economia Social, de l'Associació Catalana de Recursos Assistencials, de la Unió de Petites i Mitjanes Residències i també de l'Associació de Directors de Centres i Serveis d'Atenció a la Dependència. Des de les empreses d'economia social, Xavier Puig va parlar del sentiment d'"abandonament" que viuen, al costat de "la responsabilitat" que senten, perquè atenen les persones més vulnerables de la societat. "És una situació preocupant –va incidir–, perquè afecta el model de país que volem".

Codina es va referir a un estudi recent de la Fundació La Caixa, Esade i Pricewaterhousecoopers que avisa que les ONG veuran reduïts un 15% els seus ingressos en cinc anys i que una de cada quatre desapareixerà. Això voldria dir que a Catalunya se'n tancarien unes 1.400.

Despeses financeres

El SOS que el tercer sector llança al govern és per demanar un conveni amb les entitats financeres AVALIS i l'Institut Català de Finances amb línies específiques de finançament circulant; així com l'extensió a les entitats del Fons de Garantia del Departament d'Empresa i Ocupació. També reclamen al sector financer que valori elements com l'experiència i el saber fer de les entitats a l'hora de demanar garanties.

Els crèdits per pagar nòmines i els interessos de demora de pagaments a proveïdors pels deutes de les administracions van fer que les entitats socials haguessin de pagar uns 30 milions l'últim trimestre del 2012. ■

Joves en unes colònies per la Fundació Pere Tarrés, membre de la Taula d'Entitats ■ Q. PUIG

Preocupació per la centralització dels ajuts del 0,7%

A més de l'estretor econòmica de les administracions, la tibantor entre el govern català i l'espanyol pot acabar repercutint en el finançament de les entitats socials. Tot i que una sentència rere una altra donen la raó a les reivindicacions del Departament de Benestar, que reclama gestionar els diners que els contribuents catalans dediquen a fins socials marcant la casella del 0,7%, Madrid s'hi resisteix. A més, el tercer sector torna a estar molt preocupat, perquè tem que el govern de Rajoy limiti aquestes subvencions a les entitats d'àmbit espanyol i en deixi fora les que només actuen a Catalunya, tal com va intentar Rodríguez Zapatero l'any 2009. Els últims cinc anys, Catalunya només ha recuperat 120 dels 290 milions dels contribuents catalans.